

עמת (חיפה) 14933-10-24 - אושר לסרי נ' מדינת ישראל

עמ"ת (חיפה) 14933-10-24 - אושר לסרי נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 14933-10-24

אושר לסרי (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[10.10.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בקריות מיום 8.10.24, במסגרתה הורה על המשך מעצרו של העורר עד מתן החלטה אחרת

2. בקצרה ייאמר, כי נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה (שתי עבירות), תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, איומים, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. על פי הנטען בכתב האישום, העורר החזיק בכלב מגזע רועה בלגי. בתאריך 29.8.24, סמוך לשעה 03:40, בתחנת דלק בקרית ים, שיסה העורר ללא כל סיבה את הכלב בקטין יליד 2008 ששהה במקום. לקטין נגרמו סימני נשיכה והמטומה בעכוזו. בחלוף כ- 10 דקות שיסה המשיב את הכלב באדם אחר, וגרם לו לפציעות ברגלו, ואף איים עליו. כעבור כחצי שעה, שיסה העורר את הכלב באדם אחר במקום, וגרם לו לפציעות ברגלו, באופן שהצריך טיפול רפואי בבית החולים (6 תפרים). עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשת מעצר. צוין כי אמנם לחובת העורר אין הרשעות קודמות, אך תלוי ועומד נגדו הליך פלילי בבית משפט השלום בחדרה בעבירות אלימות והתעללות בחיה.

3. העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה (אם כי טען ל'כרסום בראיות' ביחס לאירוע השני). בדיון מיום 1.10.24 הוצע לשקול את שחרורו לחלופת מעצר. בית המשפט התרשם מהמפקחים המוצעים באופן בלתי אמצעי. עניינו של העורר הפנה לקבלת חוות דעת מאת היחידה לפיקוח אלקטרוני, ונדחה למתן החלטה ליום 8.10.24.

4. בהחלטתו מיום 8.10.24 קבע בית המשפט קמא כי אין בטענות הסנגור בנוגע לאירוע השני משום 'כרסום ממשי בראיות'. אשר למסוכנות, נקבע כי עובדות כתב האישום מלמדות על מסוכנות גבוהה, בשים לב לכך שמדובר בשלושה אירועי תקיפה תוך פרק זמן קצר, באירועים ספונטניים, ללא היכרות מוקדמת או התגרות מצד נפגעי העבירה. עוד נקבע כי נגד העורר תלוי ועומד כתב אישום אשר בו מיוחסים לעורר איומים על מאבטח במרכז ספורט תוך שימוש בתרסיס גז פלפל. נקבע כי מכלול האירועים מלמד על מסוכנות ועל התפרצות זעם אלימה ובלתי משלטת מצדו של העורר. נטען כי החלופה המוצעת נבחנה על ידי בית המשפט קמא, אך בשלב זה לא ניתן לאשר אותה - הן נוכח מיקומה והן נוכח התרשמות מהמפקחים [נקבע כי אשתו של העורר אינה ראויה למשימת הפיקוח, ואילו ביחס לדודתו ולאמו של העורר עולים סימני שאלה בדבר יכולתן לשמש דמויות סמכותיות עבור העורר]. עניינו של העורר הופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן (תוך שנקבע כי ניתן יהיה גם לעבות או לשנות את מערך הפיקוח המוצע). מכאן הערר.
5. לטענת העורר ניתן היה לאיין את המסוכנות בחלופת המעצר שהוצעה. מדובר בנאשם צעיר ללא רישום פלילי. נטען כי בית המשפט שגה בקביעתו ביחס לטענת הכרסום הראייתי, וכן טענה בהתרשמותו מהמפקחים.
6. המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט קמא. עוד נטען כי מדובר בהחלטת ביניים של בית המשפט קמא. נטען כי ממעשי העורר עולה מסוכנות כלפי כולי עלמא. בית המשפט קמא התרשם מהמפקחים וסבר כי יש להעמיק הבדיקה. לעניין טענת הכרסום הראייתי נטען כי לא ניתן לנתק את האירוע השני מהאירוע שלפניו ואחריו.
7. בתום שמיעת טיעוני הצדדים נטלתי לעיוני את תיק החקירה.
8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה נחה דעתי כי דין הערר להידחות.
9. אפתח ואציין כי למעשה החלטת בית המשפט קמא היא החלטת ביניים. בית המשפט לא הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, אלא שמע טיעונים, חקר והתרשם ממערך פיקוח - והורה על שליחת העורר לקבלת תסקיר מעצר. לא נקבעה כל עמדה לגופה, וטענות הצדדים שמורות להם. ברי כי בית המשפט יכריע בבקשה לאחר קבלת תסקיר, שמיעת טענות הצדדים (וייתכן שאף חקירת מפקחים נוספים, ככל שיוצעו כאלה).
10. כידוע, ערכאת ערעור תידרש ל"ערר על החלטת ביניים" רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת [דוגמת טעות ברורה בהחלטה הנוגעת לקיומה של עילת מעצר/ראיות לכאורה, או כאשר קיים חשש ממשי כי המשך המעצר אינו חוקי [ר' למשל בש"פ 460/19 דינקו נ' מדינת ישראל (20.1.19)]. ור' גם בש"פ 478/12 אל אעסם נ' מדינת ישראל (23.1.12) שם נקבע כי "במצב הדברים הרגיל יש להראות טעם חזק אשר יצדיק כי ערכאת הערעור תשקיע משאבי שיפוט נכבדים - כנדרש לשם בחינת הראיות לכאורה, בפרק הזמן שבין החלטת בית משפט של מעצר על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, לבין החלטתו בשלב של בחינת חלופת המעצר".
11. דברים אלו נכונים גם לעניינו של הערר שבפניי, וטעמים המצדיקים דיון והכרעה בערר על החלטת ביניים - לא הוצגו בפניי. די היה בכך כדי להצדיק דחיית הערר, אלא שסבורני כי דין הערר להידחות אף לגופו.

12. לעניין המסד הראייתי הלכאורי, סבורני כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא. העורר הסכים מלכתחילה לקיומן של ראיות לכאורה. בהמשך העלה טענות הנוגעות לאירוע אחד (השני על פני רצף הזמן) מבין שלושת האירועים המתוארים בכתב האישום. אינני סבור כי יש בטענות העורר בעניין זה כדי להשליך - לא על המסד הראייתי הלכאורי, ובוודאי שלא על עוצמתן של עילות המעצר. ארחיק ואומר כי גם לו היה מוגש כתב אישום "רק" בגין האירוע הראשון והשלישי - עדיין הייתה מקופלת במעשים מידת חומרה ומסוכנות המצדיקה בחינה מדוקדקת והיעזרות בשירות המבחן טרם החלטה סופית.
13. המדובר באירועים אשר על פניו מלמדים על מסוכנות ברמה גבוהה. תקיפה סתמית, אקראית, של עוברי אורח אשר נקרו בדרכו של העורר (אחד מהם - קטין כבן 16), ללא היכרות מוקדמת, ללא סכסוך, וללא התגרות מצד מי מהם. תקיפות אלימות, הגורמות לחבלה, תוך שיסוי כלבו של העורר במתלוננים.
14. אירועים מסוג זה מצדיקים לטעמי בחינה מעמיקה של העורר, עוד בטרם בחינתה של חלופת המעצר. לכאורה, מעשים אלו מלמדים על היעדר עכבות, אימפולסיביות, ותוקפנות חסרת מעצורים. העובדה כי מדובר באירועים אשר התרחשו כמעט בזה אחר זה, תוך שהעורר שב ומשסה את כלבו באחרים - מעלה סימני שאלה ותהיות בדבר האפשרות ליתן אמון בעורר. לכך מתווספת העובדה כי העורר נוהג ברכב מבלי שמעולם הוציא רישיון נהיגה, וללא פוליסת ביטוח תקפה, עובדה המחזקת את המסקנה כי כיבוד החוק אינו נר לרגליו. ולבסוף - האירוע בגינו הוגש נגד העורר כתב אישום בבית משפט השלום בחדרה - בנסיבות המלמדות על תוקפנות משולחת רסן [שם - כלפי שומר בכניסה למרכז ספורט, וכלפי חתול אשר איתרע מזלו ונקרה בדרכו של העורר]. כל אלו מציינים לכאורה תמונה עגומה ומטרידה באשר ליכולות הריסון העצמי של העורר.
15. בית המשפט קמא התרשם באופן בלתי אמצעי ממערך הפיקוח שהוצא, ובסופו של יום הפנה את עניינו של העורר לשירות המבחן. סבורני כי בהחלטה זו לא נפלה כל שגגה. כידוע, הפניית עניינו של נאשם לקבלת תסקיר - ראוי כי תיעשה מקום בו קיימת התלבטות [השווה בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15)]. לטעמי, עניינו של העורר הוא מקרה מובהק המצדיק התלבטות, והסתייעות בגורם מקצועי, בראש ובראשונה על מנת לתהות על קנקנו של העורר, על אורחות חייו, ועל מנת לנסות ולהעמיק את הבדיקה ולהעריך את המסוכנות הנשקפת ממנו.
16. ב"כ העורר סבר כי היה על בית המשפט קמא לבחון חלופה אחרת בעניינו של העורר, תחת הפנייתו לתסקיר. כאמור - סבורני כי ההתלבטות בעניינו של העורר לא מתמצה אך בשאלת מיקום החלופה או טיב הפיקוח. תנאי בסיסי לכל חלופת מעצר הוא כי בית המשפט ישתכנע שניתן לתת אמון במשוחרר. לטעמי, סימן שאלה תלוי ועומד מעל קיומו של תנאי זה, ומכאן שבדין הפנה בית המשפט קמא את עניינו של העורר לשירות המבחן.
17. משלא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, בעצם הפניית עניינו של העורר לקבלת תסקיר - הרי שדין הערר להידחות.
18. הערר נדחה, לפיכך. העורר יישאר במעצר עד החלטה אחרת, ודין בעניינו של העורר יתקיים לאחר שיתקבל תסקיר בעניינו, כפי שהורה בית המשפט קמא.
- המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.,
ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ה, 10 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.